

FLUITEND NAAR DE FLEX

Het flexen wordt van ons allemaal, maar leuker kunnen we het voorlopig niet maken.

Zo, de eerste twee weken flexen zitten er op. Blij dat het weekend is. Even rust en een vaste plek thuis. Geen trap op, trap af, op zoek naar je archiefkast. Geen *26 om je aan te melden en #26 om van de lijn af te gaan. Lekker muizen met je eigen muis en nieten met je eigen nietmachine. Ik wil het woord nu even niet meer horen: flexen. Ik laat me thuis voor geen prijs verjagen van mijn vaste plek aan tafel. En de luxaflex gaat niet omlaag, ook al schijnt achter de wolken de zon zoals Carel in zijn mailtje op de eerste flexdag aan iedereen schreef. Even geen Flexa voor het witten van de keuken. Zaterdag en zondag wil ik vastigheid, en wil ik relaxen van het flexen.

Alles went, ook de ontbering van een vaste werkplek. Een beetje weemoedig loop ik nog eens door de desolate ruimten van de twee etages die momenteel in ernstige staat van ontbinding verkeren. Met moeite lukt het me om in gedachten mijn oude, vertrouwde stekkie terug te vinden. Een licht gevoel van ontheemding overvalt me. Afgezien van een bouwradiootje ergens ver weg in de hoek (... "Droog je tranen"... klinkt het uit de speakers) is het stil geworden in het primair en voortgezet onderwijs. "Onderwijs in stelling", denk ik maar.

Uiteindelijk is het allemaal tien keer minder erg dan ik had gedacht. Op één dag zie je nu veel meer collega's dan eerder in een maand. En overal nestelen ze zich, tot in alle uithoeken van het gebouw. Voor een rokertje in het restaurant (de rokers onder ons sparen kapitalen uit!), voor een praatje in de hal bij de receptie of gewoon even buitengaats. Eigenlijk is het er stukken gezelliger op geworden. Och, je doet wat minder op zo'n flexwerkplekdag. Maar misschien worden de targets ook wat flexibeler.

"Vandaag gaan we weer lachen", staat heel toepasselijk op een van de vele geparkeerde archiefkasten op de hoogste verdieping. Een bedrijvig wereldje, op dat hoge niveau. Overigens zonder onderscheid des persoons: flexplek is flexplek. Vreemd eigenlijk, maar bij dit woord past ook geen bezittelijk voornaamwoord. "Mijn" flexplek is immers ook "jouw" flexplek. En hoe zou het met deervoegingen zijn: waar heb ik vandaag geflexplekwerkt, waar flexplekwerk jij vandaag?

De prijs voor de meest creatieve invulling van de flexplek gaat zonder twijfel naar Anne. Heb je haar mobiele kantoortje al gezien? Cool, man. En een presentatie die ze had voorbereid: uit de kunst, zeg. Alles past er in: laptop, dossiers, mobieltje en dan blijft er nog voldoende ruimte over voor boterhammen en persoonlijke hygiëne. Een mooi cadeautje voor Kerstmis dit jaar. Het hakblok-2000 past overigens met gemak in zo'n tas.

Nou, alles bij elkaar heb ik er voorlopig best een goed gevoel aan overgehouden, aan al die wisselende contacten. Wat me tot nu toe niet is gelukt, maar wat ik in de komende weken nog wel eens hoop te vinden is mijn zwervend profiel. Want daar blijft mijn laptop thuis moeite mee houden. Zou ie soms ook toe zijn aan wat meer vastigheid?